

Beköszöntő

Tisztelt Kollégák!

A Medicina 2000 Magyar Járóbeteg Szakellátási Szövetség megalakulása óta bízunk abban, hogy a „mostohagyermek” pozíciót levetve, az elkövetkező években végre az őt megillető helyére kerül a járóbeteg szakellátás a magyar egészségügyben. Bár a költséghatékonysági szempontok és a betegellátás kockázatainak csökkentése azt kívánná, hogy akit lehet, lakosságközelebbi alapellátásban és járóbeteg szakellátásban lássunk el definitíven, sajnos az erre irányuló egészségpolitikai és finanszírozási lépések nem történtek meg.

Ebben az elmúlt évben sem történt fordulat: Annak ellenére, hogy a nagy lejárt kórházi tartozásállomány megoldása éppen ezt a szemlélet és a struktúraváltást igényelné, az egyik legfőbb útja lenne az olcsóbb, definitív, járóbetegként való betegellátás térnyerése, továbbra is csak a kezdeményeit láthattuk azzal, hogy az alapellátás a kapuőr szerepének megerősítésére részben anyagi forrásokat, részben új törvényi háttérrel kapott. Viszont a TVK mentesítés az egynapos ellátásban nem érintette a járóbeteg intézeteket és az ambuláns sebészetet, így ismét csak a kórházak felé áramlanak a betegek, az ambuláns ellátás helyett.

Mindezek mellett továbbra is a fekvőbeteg ellátás, és tartozásállományának alakulása dominálja a szakmapolitikai közbeszédet és cselekvést. Az egyre „újratermelő” veszteségek ellenére, továbbra sem történt valódi elmozdulás a betegellátásban az olcsóbb, de jó szakmai ellátást biztosító alap- és járóbeteg szakellátás felé, mely komoly megtakarításokat eredményezhetne. Továbbra is sok beteget – szakmailag nem indokolhatóan – a drágább, veszélyesebb, magasabb ellátási szinteken látnak el, mely feleslegesen tovább rontja a rendszer fenntarthatóságát. Mindamellett néha úgy érezzük, mintha Magyarországon csak a fekvő és az alapellátás létezne a döntéshozói szemléletben, mivel a járó szakellátásról alig esik szó. Rendre lemaradtunk, kimaradtunk a plusz forrásokból, a kiosztott konszolidációból, a „kasszasópréskből” is. Pedig problémáink éppúgy súlyosak, csak a súlyosabbá váló esetek az önkormányzatok segítségével kevésbé látszanak talán drámainak.

Az elmúlt hónapokban járóbeteg konzultációt végeztünk betegeink, a lakosság körében, felmérve attitűdjüket ezen ellátási formával kapcsolatban. A több mint 8000 beérkezett vélemény alapján a felmérés bebizonyította, hogy a lakosság a lakóhely közeli járóbeteg ellátást preferálja, és ennek támogatását a döntéshozóktól is elvárja. Az is bebizonyosodott, hogy az önálló szakrendelők a betegek számára biztonságosabb egynapos ellátást és rövidebb várakozási időket biztosítanak, mint a fekvőbeteg ellátás, melyet a polgárok is látnak és értékelnek.

Mindezek ellenére eddig sajnos nem tudtuk megértetni, elfogadtatni a döntéshozókkal, hogy egy rendszernek nem lehet csak egyes részeit támogatni, konszolidálni, fejleszteni. Több fórumon elmondtuk, előadtuk, leírtuk, hogy a járóbeteg szakellátás fejlesztése, az arra való odafigyelés nélkül az alapellátás sem fogja tudni szerepét megfelelően ellátni, hiszen az időben történő kivizsgálások, a konzíliumok járóbetegként a szakrendelőkben szükségesek a megfelelő szakmai szintű és gyors fekvőbeteg ellátáshoz is.

Ugyancsak szükséges az, hogy csak azok a beteg kerüljenek fekvőbetegként a kórházakba, akiket csak így lehet ellátni. Az járóbetegként történő, önálló egységben elvégzett egynapos ellátások, az integrált intézményekben a járóbeteg szakrendelések fejlesztése, és az így történő betegellátás jelenthet olyan megtakarítást az intézményeknek, mely rentábilis működésük lehetőségét megteremtheti. Ennek érdekében a dolgozói érdekeltség megteremtése, az intézeten belül a járóbeteg ellátás önállósága szükségszerű, utóbbi önálló vezetőt és elszámolást feltételez.

Bízunk abban, hogy az új szakmapolitikai vezetés intézményi struktúramódosításokkal, az elvárt új szemlélettel végre megteszi a szükséges, a járóbeteg szakellátást is támogató lépéseket, s a megnövekedő feladatokhoz forrást is biztosít majd. Szövetségünk, a Magyar Szakdolgozó Kamara és a Magyar Ápolási Egyesület által 2015 szeptember 16-18. között rendezendő éves közös konferenciánkon erre is igyekezünk a döntéshozók figyelmét felhívni, s elérni azt, hogy az előadásokon elmondottak és bizonyítottak végre meghallgatásra találjanak. Ez nem csak a betegeknek, hanem a teljes társadalomnak is az érdeke. Mindezek miatt idén nemzetközi szakmapolitikai és szakmai blokkot is szerveztünk világhírű professzorok és ismert vezetők részvételével, mely talán a külföldi tapasztalatok révén több fontos kérdésünkre választ adhat.

Mindenkinek jó konferenciát kívánunk! Reméljük, hogy hazatérve bizakodóbban nézhetünk előre, s végre a lehetőségeink, jövőnk megnyilvánul nem csak ígéretekben, de tettekben is.

*Dr. Lehoczky Péter Gábor
Medicina 2000 elnök*